

Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS
DRAUDIMO ĮSTATYMO NR. IX-1737 2, 17, 30, 39, 64, 95, 98, STRAIPSNIŲ,
PRIEDO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 71¹, 74¹ IR 95¹ STRAIPSNIAIS
ĮSTATYMAS

2021 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 25¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„25¹. **Draudimo principu pagrįstas investicinis produktas** – kaip tai apibrėžta 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų. Draudimo principu pagrįstas investicinis produktas neapima:

1) šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalyje nurodytoms draudimo grupėms priskirtinų ne gyvybės draudimo produktų;

2) gyvybės draudimo sutarčių, kai draudimo išmokos pagal sutartį išmokamos tik dėl mirties arba darbingumo netekimo dėl sužalojimo, ligos ar negalios;

3) pensijų produktų, kurių pirminė paskirtis pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus yra užtikrinti investuotojui pajamas išėjus į pensiją ir kurie suteikia investuotojui teisę į tam tikras išmokas;

4) profesinių pensijų produktų, kuriems taikomas Lietuvos Respublikos profesinių pensijų kaupimo įstatymas;

5) tam tikrų pensijų produktų, kai pagal Lietuvos Respublikos teisės aktus reikalaujama, kad darbdavys už juos mokėtų įmokas, ir nei darbdavys, nei darbuotojas negali pasirinkti pensijų produkto arba produkto teikėjo.“

2. Pakeisti 2 straipsnio 61¹ dalį ir ją išdėstyti taip:

„61¹. **Papildomos draudimo veiklos tarpininkas** – asmuo, išskyrus kredito įstaigą ar investicinę įmonę, kurios apibrėžtos 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 575/2013 dėl prudencinių reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 4 straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose, kuris už atlygį vykdo draudimo produktų platinimo veiklą kaip papildomą profesinę veiklą ir kurio platinami draudimo produktai papildo prekę ar paslaugą, bet neapima gyvybės draudimo arba civilinės atsakomybės draudimo rizikos, nebent šis draudimas papildytų to asmens pagrindinės profesinės veiklos prekę ar paslaugą.“

2 straipsnis. 17 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 17 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„**17 straipsnis. Konsultacijos su kitomis institucijomis ir informacijos teikimas**“.

2. Papildyti 17 straipsnį 4 dalimi:

„4. Jei įvertinus verslo planą nustatoma, kad tam tikra draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos dalis bus vykdoma naudojantis įsisteigimo teise ar teise teikti paslaugas kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje ir kad ši veiklos dalis gali būti aktuali šios Europos ekonominės erdvės valstybės rinkai, prieš išduodama draudimo ar perdraudimo veiklos licenciją, priežiūros institucija privalo apie tai pranešti šios Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai ir Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai. Šios informacijos turi būti tiek, kad būtų galima atlikti situacijos vertinimą.“

3 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 30 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Priežiūros institucija turi teisę paprašyti kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijos atlikti draudimo ar perdraudimo įmonės pasitelkto kitos Europos ekonominės erdvės valstybės asmens patikrinimą. Priežiūros institucija turi teisę, informavusi kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros instituciją, pati atlikti tokį patikrinimą. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją pagalbos pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB, 19 straipsnį, kai priežiūros institucijai neleidžiama pasinaudoti teise atlikti patikrinimą.“

4 straipsnis. 39 straipsnio pakeitimas

Papildyti 39 straipsnį 2¹ dalimi:

„2¹. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 35 straipsnio 1 dalį priežiūros institucija informuoja Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją apie prašymus leisti naudoti arba keisti dalinį ar visišką vidaus modelį mokumo kapitalo reikalavimui apskaičiuoti. Priežiūros institucija, siekdama priimti sprendimą dėl prašymo, gali kreiptis į Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 8 straipsnio 1 dalies b punktą.“

5 straipsnis. 64 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 64 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Draudimo ir perdraudimo įmonės, draudimo kontroliuojančiosios įmonės ir mišrios veiklos draudimo kontroliuojančiosios įmonės, vadovaudamosi 2014 m. spalio 10 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2015/35, kuriuo papildoma Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II), kiekvienais metais viešai atskleidžia grupės valdymo ir organizacinę struktūrą, apimdamas visas grupei priklausančias patronuojamąsias įmones, susijusias įmones ir svarbius filialus.“

6 straipsnis. Įstatymo papildymas 71¹ straipsniu

Papildyti Įstatymo II skyriaus penktąjį skirsnį 71¹ straipsniu:

„71¹ straipsnis. Informacijos teikimas ir bendradarbiavimo platformos

1. Priežiūros institucija privalo pranešti Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijai ir atitinkamos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucijai, jeigu nustato, kad blogėja draudimo ar perdraudimo įmonės finansinė būklė arba kyla kita rizika dėl draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos, vykdomos naudojantis įsisteigimo teise ar teise teikti paslaugas ir galinčios turėti poveikį tarpvalstybiniu mastu.

2. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją pagalbos, jeigu nepavyksta susitarti su kitos Europos ekonominės erdvės valstybės priežiūros institucija dėl draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos kitoje Europos ekonominės erdvės valstybėje, vykdomos naudojantis įsisteigimo teise ar teise teikti paslaugas.

3. Pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis teikiamos informacijos turi būti tiek, kad būtų galima atlikti situacijos vertinimą.

4. Priežiūros institucija kartu su kitų Europos ekonominės erdvės valstybių priežiūros institucijomis gali sukurti bendradarbiavimo platformą, kad sustiprintų tarpusavio keitimąsi informacija ir užtikrintų tvirtesnę bendradarbiavimą, kai draudimo ar perdraudimo įmonė vykdo arba ketina vykdyti veiklą, naudodamasi įsisteigimo teise ar teise teikti paslaugas.

5. Jeigu bendradarbiavimo platformą sukuria Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija, jos prašymu priežiūros institucija privalo pateikti visą būtiną informaciją, kad bendradarbiavimo platforma galėtų tinkamai veikti.“

7 straipsnis. Įstatymo papildymas 74¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 74¹ straipsniu:

„74¹ straipsnis. Informacijos teikimas

1. Priežiūros institucija gali pranešti atitinkamos buveinės valstybės priežiūros institucijai, kai yra pagrindas manyti, kad kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės veikla Lietuvos Respublikoje, vykdoma naudojantis įsisteigimo teise ar teise teikti paslaugas, gali pažeisti vartotojų interesus.

2. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją pagalbos, jeigu nepavyksta susitarti su buveinės valstybės priežiūros institucija dėl kitos Europos ekonominės erdvės valstybės draudimo ar perdraudimo įmonės veiklos Lietuvos Respublikoje, vykdomos naudojantis įsisteigimo teise ar teise teikti paslaugas.

3. Pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis teikiamos informacijos turi būti tiek, kad būtų galima atlikti situacijos vertinimą.“

8 straipsnis. 95 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 95 straipsnio pavadinimą ir jį išdėstyti taip:

„95 straipsnis. Draudimo rizika“.

2. Pripažinti netekusia galios 95 straipsnio 4 dalį.

9 straipsnis. Įstatymo papildymas 95¹ straipsniu

Papildyti Įstatymą 95¹ straipsniu:

„95¹ straipsnis. Asmens duomenų tvarkymas

1. Draudikas ir draudimo tarpininkas, vertindami riziką vykdant privalomojo ar savanoriškojo draudimo sutartį, perdrausdami draudimo riziką, vykdydami jiems šio įstatymo 98 straipsnyje nustatytą pareigą ištirti draudžiamąjį įvykio ir įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes, taip pat vykdydami Lietuvos Respublikos gyventojų pajamų mokesčio įstatyme nustatytą reikalavimą atsižvelgti į išmokos gavėjo darbingumo lygį, turi teisę tvarkyti apdraustojo, naudos gavėjo, nukentėjusio trečiojo asmens šiame straipsnyje nurodytus sveikatos duomenis be jų sutikimo.

2. Draudikas ar draudimo tarpininkas, vertindamas draudimo riziką, ir draudikas ar draudimo tarpininkas draudiko pavedimu, vykdydamas jam šio įstatymo 98 straipsnyje nustatytą pareigą ištirti draudžiamąjį įvykio ir įvykio, kuris gali būti pripažintas draudžiamuoju, aplinkybes pagal gyvybės draudimo, sveikatos draudimo ar civilinės atsakomybės draudimo sutartis, turi teisę gauti ir toliau tvarkyti asmens sveikatos priežiūros įstaigų ar kitų valstybės ar savivaldybių įstaigų turimus, taip pat registruose, informacinėse sistemose ar kitose duomenų rinkmenose tvarkomus duomenis apie apdraustojo ir nukentėjusio trečiojo asmens sveikatos būklę, nustatytas ligas ir sveikatos sutrikimus, patirtas traumas ir mirties priežastis, suteiktas sveikatos priežiūros paslaugas be apdraustojo ir nukentėjusio trečiojo asmens sutikimo. Sveikatos duomenys draudikui ar draudimo tarpininkui gali būti suteikiami tik rašytiniu jo prašymu, kuriame nurodomas duomenų gavimo teisinis pagrindas, jų naudojimo tikslai ir šioje dalyje nurodytam rizikos vertinimui atlikti ar šioje dalyje nurodytam įvykiui ištirti reikalingų duomenų apimtis. Draudikui ar draudimo tarpininkui, kuris nepagrindžia, kad prašoma informacija, duomenys, dokumentai reikalingi šioje dalyje nurodytam tikslui pasiekti, motyvuotai atsisakoma juos pateikti. Draudikas ar draudimo tarpininkas pagal šią dalį surinktų sveikatos duomenų netvarko kitais nei šiame straipsnyje nustatytais tikslais.

3. Draudikas ar draudimo tarpininkas draudiko pavedimu, vykdydamas Gyventojų pajamų mokesčio įstatyme nustatytą reikalavimą atsižvelgti į išmokos gavėjo darbingumo lygį, turi teisę tvarkyti draudimo sutarčiai vykdyti būtinus duomenis apie išmokos gavėjo (draudėjo ar naudos gavėjo) darbingumo lygį be išmokos gavėjo (draudėjo ar naudos gavėjo) sutikimo. Šie duomenys

draudikui ar draudimo tarpininkui gali būti suteikiami tik rašytiniu jo prašymu, kuriame nurodomas duomenų gavimo teisinis pagrindas ir jų naudojimo tikslai. Draudikas ar draudimo tarpininkas pagal šią dalį surinktų sveikatos duomenų netvarko kitais nei šioje dalyje nustatytais tikslais.

4. Draudėjas privalo apdraustąjį informuoti apie tai, kad jis yra apdraustas, o naudos gavėją apie tai, kad jis yra paskirtas naudos gavėju, taip pat kad apdraustojo ir naudos gavėjo asmens duomenis, įskaitant sveikatos duomenis, tvarkys draudikas ir (ar) draudimo tarpininkas, pateikdamas jiems draudiko ir (ar) draudimo tarpininko nurodytą informaciją, parengtą vadovaujantis 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) 14 straipsnio 1 ir 2 dalimis, per pagrįstą laikotarpį nuo sutarties sudarymo dienos, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį. Draudikas ir (ar) draudimo tarpininkas tvarko sveikatos duomenis taikydami tinkamas ir teisėtas duomenų subjekto interesų apsaugos priemones, kurias parenka konkrečiais duomenų tvarkymo atvejais. Apdraustasis ar naudos gavėjas turi teisę kreiptis į draudiką ir (ar) draudimo tarpininką ir gauti naujausią informaciją (įskaitant asmens duomenų privatumo pranešimą apie duomenų tvarkymą arba atnaujintus pranešimo duomenis).

5. Šio įstatymo 7 straipsnio 3 dalies 10–13 punktuose nurodytų draudimo grupių nukentėjusius trečiuosius asmenis apie jų asmens duomenų, įskaitant sveikatos duomenis, tvarkymą informuoja draudikas ir (ar) draudimo tarpininkas, pateikdami jiems Reglamento (ES) 2016/679 13 ir 14 straipsniuose nurodytą informaciją, kai šie asmenys kreipiasi dėl draudimo išmokos išmokėjimo.

6. Draudikai ir draudimo tarpininkai savo interneto svetainėse viešai skelbia Reglamento (ES) 2016/679 13 ir 14 straipsniuose nurodytą informaciją, skirtą šiame straipsnyje nurodytiems duomenų subjektams.“

10 straipsnis. 98 straipsnio pakeitimas

Pripažinti netekusia galios 98 straipsnio 5 dalį.

11 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

Pakeisti Įstatymo priedą ir jį išdėstyti taip:

„Lietuvos Respublikos
draudimo įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1995 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/26/EB, iš dalies keičianti Direktyvas 77/780/EEB ir 89/646/EEB dėl kredito įstaigų, Direktyvas 73/239/EEB ir 92/49/EEB dėl ne gyvybės draudimo, Direktyvas 79/267/EEB ir 92/96/EEB dėl gyvybės draudimo, Direktyvą 93/22/EEB dėl investicinių įmonių, Direktyvą 85/611/EEB dėl kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektų (KIPVPS), kad būtų gerinama riziką ribojanti priežiūra, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB.

2. 2001 m. spalio 8 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2157/2001 dėl Europos bendrovės (SE) statuto.

3. 2002 m. kovo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/13/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 73/239/EEB dėl ne gyvybės draudimo įmonėms taikomų mokumo atsargos reikalavimų.

4. 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 79/267/EEB, 92/49/EEB, 92/96/EEB, 93/6/EEB ir 93/22/EEB bei Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 98/78/EB ir 2000/12/EB, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES.

5. 2004 m. gruodžio 13 d. Tarybos direktyva 2004/113/EB, įgyvendinanti vienodo požiūrio į moteris ir vyrus principą dėl galimybės naudotis prekėmis bei paslaugomis ir prekių tiekimo bei paslaugų teikimo.

6. 2005 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/1/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 73/239/EEB, 85/611/EEB, 91/675/EEB, 92/49/EEB bei 93/6/EEB, taip pat Europos Parlamento ir Tarybos direktyvas 94/19/EB, 98/78/EB, 2000/12/EB, 2001/34/EB, 2002/83/EB ir 2002/87/EB, siekiant sukurti naują finansinių paslaugų komitetų organizacinę struktūrą, su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/65/EB.

7. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/51/ES.

8. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/103/EB dėl motorinių transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo ir privalomojo tokios atsakomybės draudimo patikrinimo.

9. 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo (Mokumas II) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2019 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/2177.

10. 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/89/ES, kuria iš dalies keičiamos direktyvų 98/78/EB, 2002/87/EB, 2006/48/EB ir 2009/138/EB nuostatos dėl finansų konglomeratui priklausančių finansų subjektų papildomos priežiūros.

11. 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2013/34/ES dėl tam tikrų rūšių įmonių metinių finansinių ataskaitų, konsoliduotųjų finansinių ataskaitų ir susijusių pranešimų, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB ir panaikinamos Tarybos direktyvos 78/660/EEB ir 83/349/EEB.

12. 2014 m. lapkričio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1286/2014 dėl mažmeninių investicinių produktų paketų ir draudimo principu pagrįstų investicinių produktų (MIPP ir DIP) pagrindinės informacijos dokumentų.

13. 2016 m. sausio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2016/97 dėl draudimo produktų platinimo.“

12 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šio įstatymo 2, 4, 6 ir 7 straipsniai įsigalioja 2021 m. birželio 30 d.

2. Šio įstatymo 8, 9 ir 10 straipsniai įsigalioja 2021 m. rugsėjo 30 d.

3. Šio įstatymo 9 straipsnio nuostatos taikomos taip pat iki šio įstatymo įsigaliojimo sudarytoms draudimo sutartims, kurios vykdomos po šio įstatymo įsigaliojimo, ar su jomis susijusiems santykiams.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas